

NEEMIA

1

1. Istorisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia.

În luna Chişleu, în al douăzecilea an, pe cînd eram în capitala Susa,

2. a venit Hanani, unul din fraţii mei, şi cîţiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre Iudeii scăpaţi cari mai rămăseseră din robie, şi despre Ierusalim.

3. Ei mi-au răspuns: „Ceice au mai rămas din robie sînt acolo în ţară, în cea mai mare nenorocire şi ocară; zidurile Ierusalimului sînt dărîmate, şi porţile sînt arse de foc.“

4. Cînd am auzit aceste lucruri, am şezut jos, am plîns, şi m-am jălit multe zile. Am postit şi m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor,

5. şi am zis:

„Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare şi înfricoşat, Tu care ţii legămîntul Tău şi eşti plin de îndurare faţă de ceice Te iubesc şi păzesc poruncile Tale!

6. Să ia aminte urechea Ta şi ochii să-Ţi fie deschişi: ascultă rugăciunea pe care ți-o face robul Tău acum, zi şi noapte, pentru robii Tăi copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu şi casa tatălui meu am păcătuit.

7. Te-am supărat, şi n-am păzit poruncile Tale, legile şi orînduirile, pe cari le-ai dat robului Tău Moise.

8. Adu-Ţi aminte de cuvintele acestea pe cari le-ai dat robului Tău Moise să le spună: „Cînd veţi păcătui, vă voi risipi printre popoare;

9. dar dacă vă veţi întoarce la Mine, şi dacă veţi păzi poruncile Mele şi le veţi împlini, atunci, chiar dacă veţi fi izgoniţi la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo vă voi aduna şi vă voi aduce iarăş în locul pe care l-am ales ca să locuiască Numele Meu acolo.“

10. Ei sînt robii Tăi şi poporul Tău, pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare şi prin mîna Ta cea tare.

11. Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tău, şi la rugăciunea robilor Tăi, cari vor să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi izbîndă robului Tău, şi fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!“ Pe atunci eram paharnicul împăratului.

2

1. În luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe, pe cînd vinul era înaintea lui, am luat vinul şi l-am dat împăratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui.

2. Împăratul mi-a zis: „Pentru ce ai faţa tristă? Totuş nu eşti bolnav; nu poate fi decît o întristare a inimii.“ Atunci m-a apucat o mare frică,

3. şi am răspuns împăratului: „Trăiască împăratul în veac! Cum să n-am faţa tristă, cînd cetatea în care sînt mormintele părinţilor mei este nimicită şi porţile ei sînt arse de foc?“

4. Şi împăratul mi-a zis: „Ce ceri?“ Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor,

5. şi am răspuns împăratului: „Dacă găseşte cu cale împăratul, şi dacă robul tău îi este plăcut, trimete-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinţilor mei, ca s-o zidesc din nou.“

6. Împăratul, lîngă care şedea şi împărăteasa, mi-a zis atunci: „Cît va ţinea călătoria ta, şi cînd te vei întoarce?“ Împăratul a găsit cu cale să mă lase să plec, şi i-am hotărît o vreme.

7. Apoi am zis împăratului: „Dacă găseşte împăratul cu cale, să mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de Rîu, ca să mă lase să trec şi să intru în Iuda,

8. şi o scrisoare pentru Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porţile cetăţuiei de lîngă casă, pentru zidul cetăţii, şi pentru casa în care voi locui.“ Împăratul mi-a dat aceste scrisori, căci mîna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine.

9. M-am dus la dregătorii de dincolo de Rîu, şi le-am dat scrisorile împăratului, care pusese să mă însoţească nişte mai mari ai oastei şi nişte călăreţi.

10. Sanhalat, Horonitul, şi Tobia, slujitorul Amonit, cînd au auzit lucrul acesta, nu le-a plăcut deloc

că venea un om să caute binele copiilor lui Israel.

11. Am ajuns la Ierusalim, și am rămas acolo trei zile.

12. După aceea, m-am sculat noaptea cu câțiva oameni, fără să fi spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeu meu în inimă să fac pentru Ierusalim. Nu era cu mine nicio altă vită, afară de vita pe care călăream.

13. Am ieșit noaptea pe poarta văii, și m-am îndreptat spre izvorul balaurului și spre poarta gunoiului, uitându-mă cu băgare de seamă la zidurile dărîmate ale Ierusalimului și la porțile lui arse de foc.

14. Am trecut pe la poarta izvorului și pela iazul împăratului, și nu era loc pe unde să treacă vita care era supt mine.

15. M-am suit noaptea pe la pîrău, și m-am uitat iarăși, cu băgare de seamă la zid. Apoi am intrat pe poarta văii, și astfel m-am întors.

16. Dregătorii nu știau unde fusesem, și ce făceam. Pînă în clipa aceea nu spusese nimic Iudeilor, nici preoților, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunuia din ceice vedeau de treburi.

17. Le-am zis atunci: „Vedeți starea nenorocită în care sîntem! Ierusalimul este dărîmat, și porțile sînt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară!”

18. Și le-am istorisit cum mîna cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine, și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: „Să ne sculăm, și să zidim!” Și s-au întărit în această hotărîre bună.

19. Sanbalat, Horonitul, Tobia, slujitorul Amonit, și Gheșem, Arabul, fiind înștiințați, și-au bătut joc de noi și ne-au disprețuit. Ei au zis: „Ce faceți voi acolo? Vă răsculați împotriva împăratului?”

20. Și eu le-am răspuns: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbînda. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi, n-aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim.”

3

1. Marele preot Eliașib s-a sculat împreună cu frații săi, preoții, și au zidit poarta oilor. Au sfințit-o, și i-au pus ușile; au sfințit-o dela turnul Mea, pînă la turnul lui Hananeel.

2. Alături de Eliașib au zidit și oamenii din Ierihon; alături de el a zidit și Zacur, fiul lui Imri.

3. Fiii lui Senaa au zidit poarta peștilor. Au acoperit-o cu scînduri, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele.

4. Alături de ei a lucrat la dregerea zidului Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț; alături de ei a lucrat Meșulam, fiul lui Berechiah, fiul lui Meșezabeel; alături de ei a lucrat Țadoc, fiul lui Baana;

5. alături de ei au lucrat Tecoiții, ai căror frunțași nu s-au supus în slujba Domnului.

6. Ioiada, fiul lui Paseah, și Meșulam, fiului lui Besodia, au dres poarta cea veche. Au acoperit-o cu scînduri, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele.

7. Alături de ei au lucrat Melatia, Gabaonitul, Iadon, Meronotitul, și oamenii din Gabaon și Mițpa, pînă la scaunul dregătorului de dincoace de rîul Eufrat;

8. alături de ei a lucrat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre argintari, și alături de el a lucrat Hanania, dintre făcătorii de mir. Au întărit Ierusalimul pînă la zidul cel lat.

9. Alături de ei a lucrat Refaia, fiul lui Hur, care era mai mare peste jumătate din ținutul Ierusalimului.

10. Alături de ei a lucrat, în fața casei sale, Iedaia, fiul lui Harumaf, și alături de el a lucrat Hatuș, fiul lui Hașabnia.

11. O altă parte a zidului și turnul cuptoarelor au fost drese de Malchia, fiul lui Harim, și de Hașub, fiul lui Pahat-Moab.

12. Alături de ei a lucrat, cu fetele sale, Șalum, fiul lui Haloheș, mai marele peste jumătate din ținutul Ierusalimului.

13. Hanun și locuitorii Zanoahului au dres poarta văii. Au zidit-o, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele. Ei au făcut o mie de coți de zid pînă la poarta gunoiului.

14. Malchia, fiul lui Recab, mai marele peste ținutul Bet-Hacheremului, a dres poarta gunoiului. A zidit-o, și i-a pus ușile, încuietorile și zăvoarele.

15. Șalum, fiul lui Col-Hoze, mai marele peste ținutul Mițpa, a dres poarta izvorului. A zidit-o, a

acoperit-o cu scînduri, și i-a pus ușile, încuietorile și zăvoarele. A făcut zidul iazului Siloe lîngă grădina împăratului, pînă la treptele cari pogoară din cetatea lui David.

16. După el Neemia, fiul lui Azbuc, mai marele peste jumătate din ținutul Bet-Țurului, a lucrat la dregerea zidului pînă în fața mormintelor lui David, pînă la iazul care fusese zidit, și pînă la casa vitejilor.

17. După el au lucrat Leviții, Rehum, fiul lui Bani, și alături de el a lucrat, pentru ținutul său, Hașabia, mai marele peste jumătate din ținutul Cheila.

18. După el au lucrat frații lor, Bavai, fiul lui Henadad, mai marele peste jumătate din ținutul Cheila;

19. și alături de el Ezer, fiul lui Iosua, mai marele Mițpei, a dres o altă parte a zidului, în fața suișului casei armelor, în unghi.

20. După el Baruc, fiul lui Zabai, a dres cu rîvnă o altă parte, dela unghi pînă la poarta casei marelui preot Eliașib.

21. După el Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț, a dres o altă parte, dela poarta casei lui Eliașib, pînă la capătul casei lui Eliașib.

22. După el au lucrat preoții din împrejurimile Ierusalimului.

23. După ei Beniamin și Hașub au lucrat în dreptul casei lor. După ei Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a lucrat lîngă casa lui.

24. După el Binui, fiul lui Henadad, a dres o altă parte, de la casa lui Azaria pînă la unghi și pînă la colț.

25. Palal, fiul lui Uzai, a lucrat în fața unghiului și în fața turnului de sus care iese înainte din casa împăratului, lîngă curtea temniței. După el a lucrat Pedaia, fiul lui Pareoș.

26. Slujitorii Templului, cari locuiesc pe deal, au lucrat pînă în dreptul porții apelor, la răsărit, și pînă în dreptul turnului care iese în afară.

27. După el Tecoiții au dres o altă parte, în dreptul turnului celui mare, care iese înafară pînă la zidul dealului.

28. Deasupra porții cailor, preoții au lucrat fiecare înaintea casei lui.

29. După ei Țadoc, fiul lui Imer, a lucrat înaintea casei lui. După el a lucrat Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porții dela răsărit.

30. După el Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun, al șaselea fiu al lui Țalaf, au dres o altă parte a zidului. După ei Meșulam, fiul lui Berechia, a lucrat în fața odăii lui.

31. După el Malchia, dintre argintari, a lucrat pînă la casele slujitorilor Templului și negustorilor, în dreptul porții Mifcad, și pînă la odaia de sus din colț.

32. Argintarii și negustorii au lucrat între odaia de sus din colț și poarta oilor.

4

1. Cînd a auzit Sanbalat că zidim iarăș zidul, s-a mîniat și s-a supărat foarte tare. Și-a bătut joc de Iudei,

2. și a zis înaintea fraților săi și înaintea ostașilor Samariei: „La ce lucrează acești Iudei neputincioși? Oare vor fi lăsați să lucreze? Oare vor jertfi? Oare vor isprăvi? Oare vor da ei viață unor pietre înmormîntate supt mormane de praf și arse de foc?”

3. Tobia, Amonitul, era lîngă el, și a zis: „Să zidească numai! Dacă se va sui o vulpe, le va dărîma zidul lor de piatră.”

4. „Ascultă, Dumnezeul nostru, cum sîntem batjocoriți! Fă să cadă ocările lor asupra capului lor, și dă-i pradă pe un pămînt unde să fie robi.

5. Nu le ierta fărădelegea, și păcatul lor să nu fie șters dinaintea Ta; căci au necăjit pe cei ce zidesc.”

6. Am zidit zidul, care a fost isprăvit pretutindeni pînă la jumătate din înălțimea lui. Și poporul lucra cu inimă.

7. Dar Sanbalat, Tobia, Arabii, Amoniții și Asdodiții, s-au supărat foarte tare cînd au auzit că dregerea zidurilor înainta și că spărturile începeau să se astupe.

8. S-au unit toți împreună ca să vină împotriva Ierusalimului, și să-i facă stricăciuni.

9. Ne-am rugat Dumnezeului nostru, și am pus o strajă zi și noapte ca să ne apere împotriva loviturilor lor.
10. Însă Iuda zicea: „Puterile celor ce duc poverile slăbesc, și dărîmăturile sînt multe; nu vom putea să zidim zidul.“
11. Și vrăjmașii noștri ziceau: „Nu vor ști și nu vor vedea nimic pînă vom ajunge în mijlocul lor; îi vom ucide și vom face astfel să înceteze lucrarea.“
12. Și Iudeii, cari locuiau lîngă ei, au venit de zece ori și ne-au înștiințat despre toate locurile pe unde veneau la noi.
13. De aceea am pus, în locurile cele mai de jos, dinapoia zidului, și în locurile tari, poporul pe familii, i-am așezat pe toți cu săbiile, sulițele și arcurile lor.
14. M-am uitat, și sculîndu-mă, am zis mai marilor, dregătorilor și celuilalt popor: „Nu vă temeți de ei! Aduceți-vă aminte de Domnul cel mare și înfricoșat, și luptați pentru frații voștri, pentru fiii voștri și fetele voastre, pentru nevestele voastre, și pentru casele voastre!“
15. Cînd au auzit vrăjmașii noștri că am fost înștiințați, Dumnezeu le-a nimicit planul, și ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea lui.
16. Din ziua aceea, jumătate din oamenii mei lucrau, iar celalaltă jumătate era înarmată cu sulițe, cu scuturi, cu arcuri și cu platoșe. Căpeteniile erau înapoia întregii case a lui Iuda.
17. Ceice zideau zidul, și cei ce duceau sau încărcau poverile, cu o mîină lucrau, iar cu alta țineau arma.
18. Fiecare din ei, cînd lucra, își avea sabia încinsă la mijloc. Cel ce suna din trîmbiță stătea lîngă mine.
19. Am zis mai marilor, dregătorilor, și celuilalt popor: „Lucrarea este mare și întinsă, și noi sîntem risipiți pe zid, departe unii de alții.“
20. La sunetul trîmbiței, să vă strîngeți la noi, spre locul de unde o veți auzi. Dumnezeul nostru va lupta pentru noi.“
21. Așa făceam lucrarea: jumătate din noi stînd cu sulița în mîină din zorii zilei pînă la ivirea stelelor.
22. În acelaș timp, am mai zis poporului: „Fiecare să petreacă noaptea în Ierusalim cu slujitorul lui; noaptea să facem de strajă, iar ziua să lucrăm.“
23. Și nu ne-am desbrăcat de haine, nici eu, nici frații mei, nici slujitorii mei, nici oamenii de strajă, cari erau sub porunca mea. Fiecare se ducea cu armele la apă.

5

1. Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s-au ridicat mari plîngeri împotriva fraților lor Iudei.
2. Unii ziceau: „Noi, fiii noștri și fetele noastre, sîntem mulți; să ni se dea grîu ca să mîncăm și să trăim.“
3. Alții ziceau: „Punem zălog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grîu în timpul foametei.“
4. Alții ziceau: „Am împrumutat argint punînd zălog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului.“
5. Și totuș carnea noastră este ca și carnea fraților noștri, copiii noștri sînt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au și fost supuse la robie; sîntem fără putere, căci ogoarele și viile noastre sînt ale altora.“
6. M'am supărat foarte tare cînd le-am auzit plîngerile și cuvintele acestea.
7. Am hotărît să mustru pe cei mari și pe dregători, și le-am zis: „Ce! voi împrumutați cu camătă fraților voștri?“ Și am strîns în jurul meu o mare mulțime,
8. și le-am zis: „Noi am răscumpărat, după puterea noastră, pe frații noștri Iudei, vînduți neamurilor; și voi să vindeți pe frații voștri? Și încă nouă să ne fie vînduți?“ Ei au tăcut, ne avînd ce să răspundă.
9. Apoi am zis: „Ce faceți voi nu este bine. N-ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocara neamurilor vrăjmașe nouă?“
10. Și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grîu. Să le lăsăm dar datoria

aceasta!

11. Dați-le înapoi astăzi ogoarele, viile, măslinii și casele, și a suta parte din argintul, din grâul, din mustul și din untdelemnul, pe care l-ați cerut dela ei ca dobândă.“
12. Ei au răspuns: „Le vom da înapoi, și nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis.“ Atunci am chemat pe preoți, înaintea cărora i-am pus să jure că își vor ținea cuvântul.
13. Și mi-am scuturat mantaua, zicînd: „Așa să scuture Dumnezeu afară din Casa Lui și de averile lui pe orice om care nu-și va ținea cuvântul, și așa să fie scuturat omul acela și lăsat cu mîinile goale!“ Toată adunarea a zis: „Amin.“ Și au lăudat pe Domnul. Și poporul s-a ținut de cuvînt.
14. Din ziua cînd m'a pus împăratul dregător peste ei în țara lui Iuda, dela al douăzecilea an pînă la al treizeci și doilea an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei n'am trăit din veniturile cuvenite dregătorului.
15. Înainte de mine, cei dintîi dregători împovărau poporul, și luau dela el pîne și vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar și slujitorii lor apăsau poporul. Eu n-am făcut așa, din frică de Dumnezeu.
16. Ba, mai mult, am lucrat la dregerea zidului acestuia, n-am cumpărat niciun ogor, și toți slujitorii mei erau la lucru.
17. Aveam la masă o sută cincizeci de oameni, Iudei și dregători, afară de ceice veneau la noi din neamurile deprimprejur.
18. Mi se pregătea în fiecare zi un bou, șase berbeci aleși, și păsări, și la fiecare zece zile se pregătea din belșug tot vinul care era de trebuință. Cu toate acestea, n'am cerut veniturile cuvenite dregătorului, pentru că lucrările apăsau greu asupra poporului acestuia.
19. Adu-Ți aminte de mine, spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta!

6

1. Nu pusesem încă ușile porților cînd Sanbalat, Tobia, Gheșem, Arabul, și ceilalți vrăjmași ai noștri au auzit că zidisem zidul și că n-a mai rămas nicio spărtură.
 2. Atunci Sanbalat și Gheșem au trimes să-mi spună: „Vino, și să ne întîlnim în satele din valea Ono. Își puseseră de gînd să-mi facă rău.
 3. Le-am trimes soli cu următorul răspuns: „Am o mare lucrare de făcut, și nu pot să mă pogor; cît timp l-aș lăsa ca să vin la voi, lucrul ar înceta.“
 4. Mi-au făcut în patru rînduri aceeaș cerere, și le-am dat acelaș răspuns.
 5. Sanbalat mi-a trimes solia aceasta a cincea oară prin slujitorul său, care ținea în mîină o scrisoare deschisă.
 6. În ea era scris: „Se răspîndește zvonul printre popoare, și Gașmu spune că tu și Iudeii aveți de gînd să vă răsculați, și că în acest scop zidești zidul. Se zice că tu vei ajunge împăratul lor,
 7. și că ai pus chiar prooroci, ca să te numească la Ierusalim împărat al lui Iuda. Și acum lucrurile acestea vor ajunge la cunoștința împăratului. Vino dar, și să ne sfătuim împreună.“
 8. Am trimes următorul răspuns lui Sanbalat: „Ce ai spus tu în scrisoare nu este; tu dela tine le născocești!“
 9. Toți oamenii aceștia voiau să ne înfricoșeze, și își ziceau: „Li se va muia inima, și lucrarea nu se va face.“
- Acum, Dumnezeule, întărește-mă!
10. M'am dus la Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel. El se închisese, și a zis: „Haidem împreună în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, și să închidem ușile Templului: căci vin să te omoare, și au să vină noaptea să te omoare.“
 11. Eu am răspuns: „Un om ca mine să fugă? Și care om ca mine ar putea să intre în Templu și să trăiască? Nu voi intra!“
 12. Și am cunoscut că nu Dumnezeu îl trimetea. Ci a proorocit așa pentru mine, fiindcă Sanbalat și Tobia îi dăduseră argint.
 13. Și cîștigîndu-l astfel, nădărduiam că am să mă tem, și că am să urmez sfaturile lui și să fac un păcat. Ei s-ar fi folosit de această atingere a bunului meu nume, ca să mă umple de ocară.

14. Adu-Ți aminte, Dumnezeule, de Tobia și de Sanbalat, și de faptele lor! Adu-Ți aminte și de Noadia, proorocița, și de ceilalți prooroci cari căutau să mă sperie!
15. Zidul a fost isprăvit în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.
16. Când au auzit toți vrăjmașii noștri, s-au temut toate popoarele dimprejurul nostru; s-au smerit foarte mult, și au cunoscut că lucrarea se făcuse prin voia Dumnezeului nostru.
17. În vremea aceea erau unii fruntași din Iudeia, cari trimeteau deseori scrisori lui Tobia și primeau și ei scrisori dela el.
18. Căci mulți din Iuda erau legați cu el prin jurământ, pentrucă era ginerile lui Șecania, fiul lui Arah, și fiul său Iohanen luase pe fata lui Meșulam, fiul lui Berechia.
19. Vorbeau bine de el chiar în fața mea, și-i spuneau cuvintele mele. Tobia trimetea scrisori ca să mă înfricoșeze.

7

1. După ce s-a zidit zidul și am pus ușile porților, au fost puși în slujbele lor ușierii, cântăreții și Leviții.
 2. Am poruncit fratelui meu Hanani, și lui Hanania, căpetenia cetățuiei Ierusalimului, om care întrecea pe mulți prin credincioșia și prin frica lui de Dumnezeu,
 3. și le-am zis: „Să nu se deschidă porțile Ierusalimului înainte de căldura soarelui, și ușile să fie închise cu încuietorile, în fața voastră. Locuitorii Ierusalimului să facă de strajă, fiecare la locul lui, înaintea casei lui.“
 4. Cetatea era încăpătoare și mare, dar popor era puțin în ea, și casele nu erau zidite.
 5. Dumnezeul meu mi-a pus în inimă gândul să adun pe mai mari, pe dregători și poporul, ca să-i număr. Am găsit o carte cu spițele de neam ale celor ce se suiseră întâi din robie, și am văzut scris în ea cele ce urmează.
 6. Iată pe cei din țară cari s-au întors din robie, din aceia pe cari îi luase robi Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și cari s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare în cetatea lui.
 7. Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana.
- Numărul bărbaților din poporul lui Israel:
8. fiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi;
 9. fiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi;
 10. fiii lui Arah, șase sute cincizeci și doi;
 11. fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece;
 12. fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru;
 13. fiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci;
 14. fiii lui Zacai, șapte sute șasezeci;
 15. fiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt;
 16. fiii lui Bebai, șase sute douăzeci și opt;
 17. fiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și doi;
 18. fiii lui Adonicam, șase sute șasezeci și șapte;
 19. fiii lui Bigvai, două mii șasezeci și șapte;
 20. fiii lui Adin, șase sute cincizeci și cinci;
 21. fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nouăzeci și opt;
 22. fiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt;
 23. fiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru;
 24. fiii lui Harif, o sută doisprezece;
 25. fiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci;
 26. oamenii din Betleem și din Netofa, o sută optzeci și opt;
 27. oamenii din Anatot, o sută douăzeci și opt;
 28. oamenii din Bet-Azmavet, patruzeci și doi;
 29. oamenii din Chiriati-Iearim, din Chefira și din Beerot, șapte sute patruzeci și trei;

30. oamenii din Rama și din Gheba, șase sute douăzeci și unu;
31. oamenii din Micmas, o sută douăzeci și doi;
32. oamenii din Betel și din Ai, o sută douăzeci și trei;
33. oamenii din celalt Nebo, cincizeci și doi;
34. fiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru;
35. fiii lui Harim, trei sute douăzeci;
36. fiii lui Ierihon, trei sute patruzeci și cinci;
37. fiii lui Lod, lui Hadid și lui Ono, șapte sute douăzeci și unu;
38. fiii lui Senaa, trei mii nouă sute treizeci.
39. Preoți: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua, nouă sute șapte zeci și trei;
40. fiii lui Imer, o mie cinci zeci și doi;
41. fiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte;
42. fiii lui Harim, o mie șaptesprezece.
43. Leviți: fiii lui Iosua și lui Cadmiel, din fiii lui Hodva, șaptezeci și patru.
44. Cântăreți: fiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.
45. Ușieri: fiii lui Șalum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Șobai, o sută treizeci și opt.
46. Slujitori ai Templului: fiii lui Țiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot,
47. fiii lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon,
48. fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai,
49. fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar,
50. fiii lui Reaia, fiii lui Rețin, fiii lui Necoda,
51. fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah,
52. fiii lui Besai, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefișim,
53. fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,
54. fiii lui Bașlit, fiii lui Mehida, fiii lui Harșa,
55. fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,
56. fiii lui Nețiah, fiii lui Hatifa.
57. Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida,
58. fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel,
59. fiii lui Șefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Hatebaim, fiii lui Amon.
60. Toți slujitorii Templului și fiii robilor lui Solomon: trei sute nouăzeci și doi.
61. Iată pe ceice au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub-Adon, și din Imer, și cari n-au putut să-și arate casa părintească și neamul, ca dovadă că erau din Israel.
62. Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi.
63. Și dintre preoți: fiii lui Hobaia, fiii lui Hacoț, fiii lui Barzilai, care luase de nevastă pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, și a fost numit cu numele lor.
64. Și-au căutat cartea spițelor neamului lor, dar n-au găsit-o. De aceea au fost dați afară din preoție,
65. și dregătorul le-a spus să nu mănânce din lucrurile prea sfinte pînă nu va întreba un preot pe Urim și Tumim.
66. Adunarea întreagă era de patruzeci și două de mii trei sute șasezeci de inși,
67. afară de robii și roabele lor, în număr de șapte mii trei sute treizeci și șapte. Printre ei se aflau două sute patruzeci și cinci de cântăreți și cântărețe.
68. Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de căfri,
69. patru sute treizeci și cinci de cămile, și șase mii șapte sute douăzeci de măgari.
70. Mulți din capii de familie au făcut daruri pentru lucrare. Dregătorul a dat vistieriei o mie de darici de aur, cincizeci de potire, cinci sute treizeci de veșminte preoțești.
71. Capii de familie au dat în vistieria lucrării douăzeci de mii de darici de aur și două mii două sute de mine de argint.
72. Celalt popor a dat douăzeci de mii de darici de aur, două mii de mine de argint, și șasezeci și șapte de veșminte preoțești.
73. Preoții și Leviții, ușierii, cântăreții, oamenii din popor, slujitorii Templului și tot Israelul s-au

așezat în cetățile lor.

8

1. Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor.

Atunci tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise, dată de Domnul lui Israel.

2. Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea.

3. Ezra a citit în carte de dimineață pînă la amiază, pe locul deschis dinaintea porții apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s-o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la cetirea cărții Legii.

4. Cărturarul Ezra stătea pe un scaun de lemn, ridicat cu prilejul acesta. Lîngă el, la dreapta, stăteau Matitia, Șema, Anaia, Urie, Hilchia și Maaseia, și la stînga: Pedaia, Mișael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam.

5. Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus de cît tot poporul. Și cînd a deschis-o, tot poporul s-a sculat.

6. Ezra a binecuvîntat pe Domnul, Dumnezeul cel mare, și tot poporul a răspuns ridicînd mîinile: „Amin! Amin!“ Și s-au plecat și s-au închinat înaintea Domnului, cu fața la pămînt.

7. Iosua, Bani, Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, și Leviții, lămuriau poporului Legea, și fiecare stătea la locul lui.

8. Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu, și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.

9. Dregătorul Neemia, preotul și cărturarul Ezra, și Leviții cari învățau pe popor, au zis întregului popor: „Ziua aceasta este închinată Domnului, Dumnezeului vostru; să nu vă bociți și să nu plîngeți!“ Căci tot poporul plîngea cînd a auzit cuvintele Legii.

10. Ei le-au zis: „Duceți-vă de mîncăți cărnuri grase și beți băuturi dulci, și trimeteți cîte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mîhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră.“

11. Leviții potoleau pe tot poporul, zicînd: „Tăceți, căci ziua aceasta este sfîntă; nu vă mîhniți!“

12. Și tot poporul s-a dus să mînce și să bea. Și au trimes cîte o parte și altora, și s-au veselit mult. Căci înțeleseseră cuvintele cari li se tîlcuiseră.

13. A doua zi, capii de familie din tot poporul, preoții și Leviții, s-au strîns la cărturarul Ezra, ca să audă tîlcuirea cuvintelor Legii.

14. Și au găsit scris în Lege că Domnul poruncise prin Moise, că fiii lui Israel trebuie să locuiască în corturi, în timpul sărbătorii lunii a șaptea.

15. Atunci au trimes să răspîndească vestea aceasta în toate cetățile lor și la Ierusalim: „Duceți-vă la munte și aduceți ramuri de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt, ramuri de finic, și ramuri de copaci stufoși, ca să faceți corturi, cum este scris.“

16. Atunci poporul s-a dus și a adus ramuri, și au făcut corturi pe acoperișul caselor lor, în curțile lor, în curțile Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea porții apelor și pe locul deschis dela poarta lui Efraim.

17. Toată adunarea celor ce se întorseseră din robie a făcut corturi și au locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, pînă în ziua aceasta, nu mai făcuseră copiii lui Israel așa ceva. Și a fost foarte mare veselie.

18. Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din cea dintîi zi pînă la cea din urmă. Au prăznuit sărbătoarea șapte zile, și a fost o adunare de sărbătoare în ziua a opta, cum este poruncit.

9

1. În a douăzeci și patra zi a aceleiaș luni, copiii lui Israel s-au adunat, îmbrăcați în saci și presărați cu țărîină, pentru ținerea unui post.

2. Cei ce erau din neamul lui Israel, despărțindu-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit

păcatele lor și fărădelegile părinților lor.

3. După ce au șezut jos, au cetit în cartea Legii Domnului, Dumnezeului lor, a patra parte din zi; și altă a patra parte din zi și-au mărturisit păcatele și s'au închinat înaintea Domnului, Dumnezeului lor.

4. Iosua, Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani s-au suit pe scaunul Leviților și au strigat cu glas tare către Domnul, Dumnezeul lor.

5. Și Leviții Iosua, Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia, au zis:

„Sculați-vă și binecuvîntați pe Domnul, Dumnezeul vostru, din vecinicie în vecinicie!

„Binecuvîntat să fie Numele Tău cel slăvit, care este mai pe sus de orice binecuvîntare și de orice laudă!

6. Tu, Doamne, numai Tu, ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor, și pămîntul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.

7. Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram, l-ai scos din Ur din Haldeia, și i-ai pus numele Avraam.

8. Tu ai găsit inima lui credincioasă înainta Ta, ai făcut legămînt cu el, și ai făgăduit că vei da seminței lui țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Iebusiților și Ghirgasiților. Și Ți-ai ținut cuvîntul, căci ești drept.

9. Tu ai văzut necazul părinților noștri în Egipt, și le-ai auzit strigătele la Marea Roșie.

10. Ai făcut semne și minuni împotriva lui Faraon, împotriva tuturor slujitorilor lui și împotriva întregului popor din țara lui, pentru că știai cu cîtă îngîmfare se purtaseră față de părinții noștri, și Ți-ai arătat slava Ta cum se vede astăzi.

11. Ai despărțit marea înaintea lor, și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adînc, ca o piatră în fundul apelor, pe cei ce-i urmăreau.

12. I-ai călăuzit ziua printr'un stîlp de nor, și noaptea printr'un stîlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze.

13. Te-ai pogorît pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor, și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orînduiri minunate.

14. Le-ai făcut cunoscut Sabatul Tău cel sfînt, și le-ai dat prin robul Tău Moise, porunci, învățături și o lege.

15. Le-ai dat, dela înălțimea cerurilor, pîne, cînd le era foame, și ai scos apă din stîncă, atunci cînd le era sete. Și le-ai spus să intre în stăpînirea țării pe care jurasei că le-o vei da.

16. Dar părinții noștri s-au îngîmfat și și-au întepenit grumazul. N-au urmat poruncile Tale,

17. n-au vrut să asculte, și au dat uitării minunile pe cari le făcusei pentru ei. Și-au întepenit grumazul; și, în răzvrătirea lor, și-au pus o căpetenie ca să se întoarcă în robia lor. Dar Tu, Tu ești un Dumnezeu gata să ierți, îndurător și milostiv, încet la mînie și bogat în bunătate.

Și nu i-ai părăsit,

18. nici chiar atunci cînd și-au făcut un vițel turnat, și au zis: „Iată Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt!“ și s-au dedat la mari ocări față de Tine.

19. În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie, și stîlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stîlpul de foc să le lumineze noaptea drumul, pe care aveau să-l urmeze.

20. Le-ai dat Duhul Tău cel bun, ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta dela gura lor, și le-ai dat apă să-și potolească setea.

21. Patruzeci de ani, ai avut grijă să-i hrănești în pustie, și n-au dus lipsă de nimic, hainele nu li s-au învechit, și picioarele nu li s-au umflat.

22. Le-ai dat în mînă împărății și popoare, ale căror ținuturi le-ai împărțit între ei, și au stăpînit țara lui Sihon, împăratul Hesbonului, și țara lui Og, împăratul Basanului.

23. Le-ai înmulțit fiii ca stelele cerurilor, și i-ai adus în țara despre care spusesei părinților lor că au s-o ia în stăpînire.

24. Și fiii lor au intrat și au luat țara în stăpînire; ai smerit înaintea lor pe locuitorii țării, Cananiții, și i-ai dat în mînile lor, împreună cu împărății și popoarele țării, ca să le facă ce le place.

25. Au ajuns stăpîni pe cetăți întărite și pe pămînturi roditoare; au stăpînit case pline de tot felul de bunătați, puțuri săpate, vii, măslini, și pomi roditori din belșug; au mîncat, s-au săturat, s-au îngrășat, și au trăit în desfătări, prin bunătața Ta cea mare.

26. Totuș, ei s-au răsculat și s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe proorocii Tăi, cari-i rugau ferbinte să se întorcă la Tine, și s-au dedat la mari ocări față de Tine.

27. Atunci i-ai lăsat în mînile vrăjmașilor lor, cari i-au apăsă. Dar, în vremea necazului lor, au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit dela înălțimea cerurilor, și, în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izbăvitori cari i-au scăpat din mînile vrăjmașilor lor.

28. Cînd au avut odihnă, au început iarăș să facă rău, înaintea Ta. Atunci i-ai lăsat în mînile vrăjmașilor lor, cari i-au stăpînit. Dar, din nou au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit dela înălțimea cerurilor, și, în marea Ta îndurare, i-ai izbăvit de mai multe ori.

29. I-ai rugat ferbinte să se întorcă la Legea Ta; dar ei au stărut în îngîmfarea lor, n-au ascultat de poruncile Tale, au păcătuit împotriva orînduirilor Tale, cari fac viu pe celce le împlinește, Ți-au întors spatele cu îndărătnicie, și-au înțepenit grumazul, și n-au ascultat.

30. I-ai îngăduit astfel mulți ani, le-ai dat înștiințări prin Duhul tău, prin prooroci, și tot n-au luat aminte. Atunci i-ai dat în mînile unor popoare străine.

31. Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit, și nu i-ai părăsit, căci Tu ești un Dumnezeu milostiv și îndurător.

32. Și acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule mare, puternic și înfricoșat, Tu care Ți ții legămîntul Tău de îndurare, nu privi ca puțin lucru toate suferințele prin cari am trecut noi, împărații noștri, căpeteniile noastre, preoții noștri, proorocii noștri, părinții noștri și tot poporul Tău, din vremea împăraților Asiriei pînă în ziua de azi.

33. Tu ai fost drept în tot ce ni s-a întîmplat, căci Te-ai arătat credincios, iar noi am făcut rău.

34. Împărații noștri, căpeteniile noastre, preoții noștri, și părinții noștri n-au păzit Legea, și n-au dat ascultare nici poruncilor, nici înștiințărilor pe cari li le dădeai.

35. Cînd erau stăpîni, în mijlocul multelor binefaceri pe cari li le dădeai, în țara întinsă și roditoare, pe care le-o dădusei, nu Ți-au slujit și nu s-au abătut dela faptele lor rele.

36. Și astăzi, iată-ne robi! Iată-ne robi pe pămîntul pe care l-ai dat părinților noștri, pentruca să se bucure de roadele și de bunurile lui!

37. El își înmulțește roadele pentru împărații cărora ne-ai supus, din pricina păcatelor noastre; ei stăpînesc după plac asupra trupurilor noastre și asupra vitelor noastre, și sîntem într-o mare strîmtorare!“

38. Pentru toate acestea, noi am încheiat un legămînt, pe care l-am făcut în scris. Și căpeteniile noastre, Leviții noștri și preoții noștri și-au pus pecetea pe el.

10

1. Iată pe cei ce și-au pus pecetea: Dregătorul Neemia, fiul lui Hacalia Zedechia,
2. Seraia, Azaria, Ieremia,
3. Pașhur, Amaria, Malchia,
4. Hatuș, Șebania, Maluc,
5. Harim, Meremot, Obadia,
6. Daniel, Ghineton, Baruc,
7. Meșulam, Abia, Miiamin,
8. Maazia, Bilgai, Șemaia, preoți.
9. Leviții: Iosua, fiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Cadmiel,
10. și frații lor, Șebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11. Mica, Rehob, Hașabia,
12. Zacur, Șerebia, Șebania,
13. Hodia, Bani, Beninu.
14. Căpeteniile poporului: Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,
15. Buni, Azgad, Bebai,

16. Adonia, Bigvai, Adin,
17. Ater, Ezechia, Azur,
18. Hodia, Haşum, Beţai,
19. Harif, Anatot, Nebai,
20. Magpiaş, Meşulam Hezir,
21. Meşezabeel, Țadoc, Iadua,
22. Pelatia, Hanan, Anaia,
23. Hosea, Hanania, Haşub,
24. Haloheş, Pilha, Şobec,
25. Rehum, Haşabna, Maaseia,
26. Ahia, Hanan, Anan,
27. Maluc, Harim, Baana.
28. Cealaltă parte a poporului, preoţii, Leviţii, uşierii, cîntăreţii, slujitorii Templului, şi toţi ceice se despărţiseră de popoarele străine, ca să urmeze Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii şi fetele lor, toţi cei ce aveau cunoştinţă şi pricepere,
29. s-au unit cu fraţii lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurămînt şi au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească şi să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpînului nostru, orînduirile şi legile Lui.
30. Am făgăduit să nu dăm pe fetele noastre după popoarele ţării şi să nu luăm pe fetele lor de neveste pentru fiii noştri;
31. să nu cumpărăm nimic, în ziua Sabatului, şi în zilele de sărbătoare, de la popoarele ţării cari ar aduce de vînzare în ziua Sabatului mărfuri sau altceva de cumpărat, şi să lăsăm nelucrat pămîntul în anul al şaptelea şi să nu cerem plata nici unei datorii.
32. Am luat asupra noastră îndatorirea să dăm a treia parte dintr-un siclu pe an pentru slujba Casei Dumnezeului nostru,
33. pentru pînile pentru punerea înaintea Domnului, pentru darul de mîncare necurmat, pentru arderea de tot necurmată din zilele de Sabat, din zilele de lună nouă şi din zilele de sărbători, pentru lucrurile închinat Domnului, pentru jertfele de ispăşire pentru Israel, şi pentru tot ce se face în Casa Dumnezeului nostru.
34. Am tras la sorţi, preoţi, Leviţi şi popor, pentru lemnele cari trebuiau aduse pe fiecare an, ca dar, la Casa Dumnezeului nostru, după casele noastre părinteşti, la vremi hotărîte, ca să fie ars pe altarul Domnului, Dumnezeului nostru, cum este scris în Lege.
35. Am hotărît să aducem în fiecare an la Casa Domnului cele dintîi roade ale pămîntului nostru şi cele dintîi roade din toate roadele tuturor pomilor;
36. să aducem la Casa Dumnezeului nostru, preoţilor cari fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întîii născuţi ai fiilor noştri şi ai vitelor noastre, cum este scris în Lege, pe întîii născuţi ai vacilor şi oilor noastre;
37. să aducem preoţilor, în cămărilor Casei Dumnezeului nostru, cele dintîi roade din plămădeală şi darurile noastre de mîncare din roadele tuturor pomilor din must şi din untdelemn; şi să dăm zeciuală din pămîntul nostru Leviţilor, cari trebuie s-o ia ei înşişi în toate cetăţile aşezate pe pămînturile pe cari le lucrăm.
38. Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu Leviţii cînd vor ridica zeciuală; şi Leviţii vor aduce zeciuală din zeciuală la Casa Dumnezeului nostru, în cămărilor casei vistieriei.
39. Căci copiii lui Israel şi fiii lui Levi vor aduce în cămărilor acestea darurile de grîu, de must şi de untdelemn; acolo sînt uneltele sfîntului locaş, şi acolo stau preoţii cari fac slujba, uşierii şi cîntăreţii. Astfel ne-am hotărît să nu părăsim Casa Dumnezeului nostru.

1. Căpeteniile poporului s-au aşezat la Ierusalim. Cealaltă parte a poporului a tras la sorţ, pentruca unul din zece să vină să locuiască la Ierusalim în cetatea sfîntă, iar ceilalţi să locuiască în cetăţi.
2. Poporul a binecuvîntat pe toţi cei ce au primit de bună voie să locuiască la Ierusalim.

3. Iată căpeteniile ținutului cari s-au așezat la Ierusalim. În cetățile lui Iuda, fiecare s-a așezat în moșia lui, în cetatea lui Israel, preoții și Leviții, slujitorii Templului, și fiii robilor lui Solomon.
4. La Ierusalim s-au așezat unii din fiii lui Iuda și din fiii lui Beniamin. - Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalaleel, din fiii lui Pereț,
5. și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Șiloni.
6. Toți fiii lui Pereț cari s-au așezat la Ierusalim, au fost patru sute șasezeci și opt de oameni viteji. -
7. Iată fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia,
8. și după el, Gabai și Salai, nouă sute douăzeci și opt.
9. Ioel, fiul lui Zieri, era căpetenia lor; și Iuda, fiul lui Senua, era a doua căpetenie a cetății.
10. Din preoți: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin,
11. Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, domnul Casei lui Dumnezeu,
12. și frații lor cari făceau slujba Casei, opt sute douăzeci și doi; Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia,
13. și frații săi, capii caselor părintești, două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer,
14. și frații lor, oameni viteji, o sută douăzeci și opt; Zabdiel, fiul lui Ghedolim, era căpetenia lor.
15. Din Leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni,
16. Șabetai și Iozabad, însărcinați cu treburile de afară ale Casei lui Dumnezeu, și făcând parte din căpeteniile Leviților;
17. Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, căpetenia care cînta la rugăciune, și Bacbuchia, al doilea din frații săi, și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.
18. Toți Leviții din cetatea sfîntă erau două sute optzeci și patru.
19. Și ușierii: Acub, Talmon, și frații lor, păzitorii porților, o sută șapte zeci și doi.
20. Cealaltă parte din Israel, din preoți, și din Leviți, s-au așezat în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moșia lui.
21. Slujitorii Templului s-au așezat pe deal, și aveau de căpetenii pe Țiha și Ghișpa.
22. Căpetenia Leviților la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf, cîntăreții însărcinați cu slujba Casei lui Dumnezeu;
23. căci era o poruncă a împăratului cu privire la cîntăreți, și li se dădea o parte hotărîtă pe fiecare zi.
24. Petahia, fiul lui Meșezabeel, din fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era dregătorul împăratului pentru toate treburile poporului.
25. Cît despre sate și cîmpiile lor, unii din fiii lui Iuda s-au așezat la Chiriat-Arba și în locurile cari țin de el, la Dibon și în locurile cari țin de el, Iecabteel și în satele cari țin de el,
26. la Ieșua, la Molada, la Bet-Palet,
27. La Hațar-Șual, la Beer-Șeba și în locurile cari țin de ea,
28. la Țiclag, la Mecona și în locurile cari țin de ea,
29. la En-Rimon, la Țorea, la Iarmut,
30. la Zanoah, la Adulam, și în satele cari țin de el, la Lachis și în ținutul lui, la Azeca și în locurile cari țin de el. S-au așezat astfel dela Beer-Șeba pînă la valea lui Hinom.
31. Fiii lui Beniamin s-au așezat, dela Gheba la Micmaș, la Aia, la Betel și în locurile cari țin de el,
32. la Anatot, la Nob, la Hanania,
33. la Hațor, la Rama, la Ghitaim,
34. la Hadid, la Țeboim, la Nebalat,
35. la Lod, și la Ono, valea lucrătorilor.
36. Au fost unii Leviți cari s-au unit cu Beniamin, măcar că făceau parte din cetele lui Iuda.

1. Iată preoții și Leviții cari s-au întors cu Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și cu Iosua: Seraia, Ieremia, Ezra,
2. Amaria, Maluc, Hatuș,
3. Șecania, Rehum, Meremot,
4. Ido, Ghinetoi, Abia,
5. Miiamin, Maadia, Bilga,
6. Șemaia, Ioiarib, Iedaia,
7. Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceștia au fost căpeteniile preoților și a fraților lor, pe vremea lui Iosua. -
8. Leviți: Iosua, Binui, Cadmiel, Șerebia, Iuda, Matania, care cîrmuia împreună cu frații săi cîntarea laudelor;
9. Bacbuchia și Uni, cari își împlineau slujbele lîngă frații lor.
10. Iosua a născut pe Ioiachim, Ioiachim a născut pe Eliașib, Eliașib a născut pe Ioiada,
11. Ioiada a născut pe Ionatan, și Ionatan a născut pe Iadua.
12. Iată, cari erau pe vremea lui Ioiachim, preoții, capi de familii: pentru Seraia, Meraia; pentru Ieremia, Hanania;
13. pentru Ezra, Meșulam; pentru Amaria, Iohanana;
14. pentru Meluchi, Ionatan, pentru Șebania, Iosif;
15. pentru Harim, Adna; pentru Meraioat, Helcai;
16. pentru Ido, Zaharia, pentru Ghineton, Meșulam;
17. pentru Abia, Zicri; pentru Miniamin și Moadia, Piltai;
18. pentru Bilga, Șamua; pentru Șemaia, Ionatan;
19. pentru Ioiarib, Matnai; pentru Iedaia, Uzi;
20. pentru Salai, Calai; pentru Amoc, Eber;
21. pentru Hilchia, Hașabia; pentru Iedaia, Netaneel.
22. Pe vremea lui Eliașib, lui Ioiada, lui Iohanana și lui Iadua, Leviții, capi de familii, și preoții, au fost scriși, supt domnia lui Dariu, Persanul.
23. Fiii lui Levi, capi de familii, au fost scriși în cartea Cronicilor pînă pe vremea lui Iohanana, fiul lui Eliașib.
24. Căpeteniile Leviților, Hașabia, Șerebia, și Iosua, fiul lui Cadmiel, și frații lor împreună cu ei, stînd unii în fața altora, erau însărcinați să mărească și să laude pe Domnul, după rînduiala lui David, omul lui Dumnezeu.
25. Matania, Bacbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon și Acub, ușieri, făceau de strajă la cămările dela porți.
26. Ei trăiau pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, și pe vremea lui Neemia, dregătorul, și pe vremea preotului și cărturarului Ezra.
27. La sfințirea zidurilor Ierusalimului, au chemat pe Leviți din toate locurile în cari locuiau, și i-au adus la Ierusalim, ca să prăznuiască sfințirea și sărbătoarea cu laude și cîntări, în sunet de chimvale, alăute și arfe.
28. Fiii cîntăreților s-au strîns din împrejurimile Ierusalimului, din satele slujitorilor Templului,
29. din Bet-Ghilgal, și din ținutul Ghebei și din Azmavet; căci cîntăreții își zidiseră sate împrejurul Ierusalimului.
30. Preoții și Leviții s-au curățit, și au curățit și pe popor, porțile și zidul.
31. Am suit pe zid pe căpeteniile lui Iuda, și am făcut două coruri mari. Cel dintîi a pornit pe partea dreaptă a zidului, spre poarta gunoiului.
32. În urma acestui cor mergeau Hosea și jumătate din căpeteniile lui Iuda,
33. Azaria, Ezra, Meșulam,
34. Iuda, Beniamin, Șemaia, și Ieremia,
35. unii din fiii preoților cu trîmbițe, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf,

36. și frații săi, Șemaia, Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel, Iuda și Hanani, cu instrumentele de muzică ale lui David, omul lui Dumnezeu. Cărturarul Ezra era în fruntea lor.
37. La poarta izvorului, s-au suit drept înainte pe treptele cetății lui David pe ridicătura zidului, deasupra casei lui David, pînă la poarta apelor, spre răsărit.
38. Al doilea cor a pornit spre sînga. În urma lui veneam eu cu cealaltă jumătate din popor, pe zid. Trecînd pe deasupra turnului cuptoarelor, au mers pînă la zidul cel lat;
39. apoi pe deasupra porții lui Efraim, pedeasupra porții celei vechi, pe deasupra porții peștilor, pe deasupra turnului lui Hananeel și pe deasupra turnului Mea, pînă la poarta oilor. Și s-au oprit la poarta temniței.
40. Cele două coruri s-au oprit în Casa lui Dumnezeu; și tot așa și eu și dregătorii cari erau cu mine,
41. și preoții Eliachim, Maaseia, Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia, Hanania, cu trîmbițe,
42. și Maaseia, Șemaia, Eleazar, Uzi, Iohanah, Malchia, Elam și Ezer. Cîntăreții și-au înălțat glasul, cîrmuiți de Izrahia.
43. În ziua aceea s-au adus multe jertfe, și a fost mare bucurie, căci Dumnezeu dăduse poporului o mare pricină de bucurie. Se bucurau și femeile și copiii, și strigătele de bucurie ale Ierusalimului se auzeau pînă departe.
44. În ziua aceea, s-au rînduit oameni cari să privegheze asupra odăilor cari slujeau de cămări pentru darurile de mîncare, cele dintîi roade și zeciuieli. Ei au fost însărcinați să adune în ele, din ținutul cetăților, părțile hotărîte de Lege preoților și Leviților. Căci Iuda se bucura că preoții și Leviții erau la locul lor,
45. păzind tot ce privea slujba lui Dumnezeu și a curățirilor. Cîntăreții și ușierii își împlineau și ei slujbele, după rînduiala lui David și a fiului său Solomon.
46. Căci odinioară, pe vremea lui David și lui Asaf, erau căpetenii peste cîntăreți și cîntări de laudă și de mulțămire în cinstea lui Dumnezeu.
47. Tot Israelul a dat pe vremea lui Zorobabel și Neemia, părțile cuvenite cîntăreților și ușierilor, zi de zi; au dat Leviților lucrurile sfințite, iar Leviții au dat fiilor lui Aaron lucrurile sfințite cuvenite lor.

13

1. În vremea aceea, s-a cetit în fața poporului în cartea lui Moise, și s-a găsit scris că Amonitul și Moabitul nu trebuiau să intre niciodată în adunarea lui Dumnezeu,
2. pentru că nu veniseră înaintea copiilor lui Israel cu pîne și apă, și pentru că tocmiseră împotriva lor cu preț de argint pe Balaam ca să-i blesteme. Dar Dumnezeul nostru a prefăcut blestemul în binecuvîntare.
3. Cînd au auzit Legea, au deosebit din Israel pe toți străinii.
4. Înainte de aceasta, preotul Eliașib, care era pus peste cămările Casei Dumnezeului nostru, și rudă cu Tobia,
5. pregătise pentru el o cămară mare, unde puneau mai înainte darurile de mîncare, tîmîia, uneltele, zeciuiala din grîu, din must, și din untdelemn, părțile rînduite pentru Leviți, cîntăreți și ușieri, și darurile ridicate pentru preoți.
6. Eu nu eram la Ierusalim cînd s-au petrecut toate acestea, căci mă întorsesem la împărat în al treizeci și doilea an al lui Artaxerxe, împăratul Babilonului. La sfîrșitul anului am căpătat de la împărat învoire
7. să mă întorc la Ierusalim, și am văzut răul pe care-l făcuse Eliașib, pregătind o cămară pentru Tobia, în curțile Casei lui Dumnezeu.
8. Mi-a părut foarte rău, și am aruncat afară din cămară toate lucrurile lui Tobia.
9. Apoi am poruncit să se curățească odăile, și am pus iarăș în ele uneltele Casei lui Dumnezeu, darurile de mîncare și tîmîia.
10. Am auzit deasemenea că părțile Leviților nu li se dăduseră, și că Leviții și cîntăreții, însărcinați cu slujba, fugiseră fiecare în ținutul lui.
11. Am mustrat pe dregători, și am zis: „Pentru ce a fost părăsită Casa lui Dumnezeu?“ Și am strîns

pe Leviți și pe cîntăreți, și i-am pus iarăși în slujba lor.

12. Atunci tot Iuda a adus în cămări zeciuală din grîu, din must și din untdelemn.

13. Am dat cămările în grija preotului Șelemia, cărturarului Țadoc, și lui Pedaia, unul din Leviți, și le-am adăos și pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, căci le mergea numele că sînt credincoși. Ei au fost însărcinați să facă împărțirile cuvenite fraților lor.

14. Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, pentru aceste lucruri, și nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu și pentru lucrurile cari trebuiesc păzite în ea!

15. Pe vremea aceasta am văzut în Iuda niște oameni călcînd la teasc în ziua Sabatului, aducînd snopi, încărcînd măgarii cu vin, struguri și smochine, și cu tot felul de lucruri, și aducîndu-le la Ierusalim în ziua Sabatului. Și i-am mustrat chiar în ziua cînd își vindeau mărfurile.

16. Mai erau și niște Tirieni, așezați în Ierusalim, cari aduceau pește și tot felul de mărfuri, și le vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului și în Ierusalim.

17. Am mustrat pe mai marii lui Iuda, și le-am zis: „Ce însemnează această faptă rea pe care o faceți, pîngărind ziua Sabatului?”

18. Oare n’au lucrat așa părinții voștri, și nu din pricina aceasta a trimes Dumnezeul nostru toate aceste nenorociri peste noi și peste cetatea aceasta? Și voi aduceți din nou mînia Lui împotriva lui Israel, pîngărind Sabatul!“

19. Apoi am poruncit să se închidă porțile Ierusalimului înainte de Sabat, de îndată ce le va ajunge umbra, și să nu se deschidă decît după Sabat. Și am pus cîțiva din slujitorii mei la porți, să oprească intrarea sarcinilor de mărfuri în ziua Sabatului.

20. Și așa negustorii și vînzătorii de tot felul de lucruri au petrecut noaptea odată și de două ori afară din Ierusalim.

21. I-am mustrat, și le-am zis: „Pentru ce stați noaptea înaintea zidului? Dacă veți mai face încă odată lucrul acesta, voi pune mîna pe voi.“ Din clipa aceea, n-au mai venit în timpul Sabatului.

22. Am poruncit și Leviților să se curățească, și să vină să păzească porțile, ca să sfințească ziua Sabatului.

Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, și pentru aceste lucruri, și ocrotește-mă după marea Ta îndurare!

23. Tot pe vremea aceea, am văzut pe niște Iudei, cari își luaseră neveste Asdodiene, Amonite și Moabite.

24. Jumătate din fiii lor vorbeau limba asdodiană, și nu știau să vorbească limba evreiască; nu cunoșteau decît limba cutărui sau cutărui popor.

25. I-am mustrat, și i-am blestemat; am lovit pe unii din ei, le-am smuls părul, și i-am pus să jure în Numele lui Dumnezeu, zicînd: „Să nu vă dați fetele după fiii lor, și să nu luați fetele lor de neveste nici pentru fiii voștri, nici pentru voi.“

26. Oare nu în aceasta a păcătuit Solomon, împăratul lui Israel? Nu era alt împărat ca el, în mulțimea popoarelor; el era iubit de Dumnezeul lui, și Dumnezeu îl pusese împărat peste tot Israelul. Totuș, femeile străine l-au tîrît și pe el în păcat.

27. Și acum trebuie să auzim despre voi că săvîrșiți o nelegiuire atît de mare și că păcătuți împotriva Dumnezeului nostru, luînd neveste străine?“

28. Unul din fiii lui Ioiada, fiul marelui preot Eliașib, era ginerele lui Sanbalat, Horonitul. L-am izgonit dela mine.

29. Adu-Ți aminte de ei, Dumnezeule, căci au spurcat preoția și legămîntul încheiat de preoți și Leviți.

30. I-am curățit de orice străin, și am pus rînduială în tot ce trebuiau să păzească preoții și Leviții, fiecare în slujba lui,

31. în ce privea atît darul lemnelor la vremi hotărîte, cît și cele dintîi roade.

Adu-Ți aminte de mine, spre bine, Dumnezeule!